

சிதம்பர
மும்மணிக்கோவை

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள்
பரிசோதித்தது

ஆறுமுகநாவலர்
வித்தியாநுபாலன அச்சகம்
300 தங்கசாலைத் தெரு சென்னை 1

விலை 25 காசு

உ
கணபதி துணை.

சி த ம் ப ர மு ம் ம ணி க் கீ கோ வை வ.

தருமபுரவாதினத்தைச்சேர்ந்த காசிமடம்

குமரகுருபரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

—o—o—o—

இ து

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுக நாவலரவர்களால்

பரிசேசாதித்து,

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத்

தருமபரிபாலகர்

Mudlr. G. சுப்பிரமணியம் J. P. அவர்களால்

சென்னப்பட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஐந்தாம் பதிப்பு.

ஜயஸ்ர சித்திரைஸ்

1954 - 55

சிதம்பரமும்மணிக்கோவை.

காப்பு.

செம்மணிக்கோவைக்கதிர்குழ்தில்லெசிற் றம்பலவன்
மும்மணிக்கோவைக்குவந்து முன்னிற்கும்—எம்மணிக்கோ
அஞ்சக் கரக்கற் பகத்தா ரிறைஞ்சுமஞ்ச
கஞ்சக் கரக்கற்ப கம்.

நேரிசையாகிரியப்பா.

பூமலி கற்பகப் புத்தேள் வைப்பும்
நாமகீர் வரைப்பி னுனில வளாகமும்
எனைய புவனமு மெண்ணீங் குயிருந்
தானே வகுத்ததுன் றமருகக் கரமே
தனித்தனி வகுத்த சராசரப் பகுதி
அனைத்தையுங் காப்பதுன் னமைத்தகைத் தல்கை
தோற்றுபு நின்றவத் தொல்லுல கடங்கலு
மாற்றுவ தாரழ லமைத்ததோர் கரமே
சுட்டிய வினைப்பய நெவற்றையு மறைத்துநின்
றுட்டிவ தாகுநின் னூன்றிய பதமே
அடுத்தவின் னுயிர்கட் களவில்பே ரின்பங்
கொடுப்பது முதல்வநின் குஞ்சித பதமே
இத்தொழி லைந்துநின் மெய்த்தொழி லாகப்
பாலுண் குழவி பசங்குடர் பொறுதென
நோயுண் மருந்து தாயுண் டாங்கு
மன்னுயிர் த்தொகுதிக் கின்னருள் கிடைப்ப

வையமீன் றளித்த தெய்வக் கற்பின்
 அருள்கூற் கொண்ட வையரித் தடங்கட்
 டிருமாண் சாயற் றிருந்திழை காணச்
 சிற்சபை பொலியத் திருநடம் புரியும்
 அற்புதக் கூத்தரின் னமுதவாக் களித்த
 கல்லற நூல்களிற் சொல்லறம் பலசில
 இல்லறந் துறவற மெனச்சிறந் தனவே
 அந்நிலை யிரண்டினுண் முன்னது கிளப்பிற்
 கற்றநூற் றுறைபோய்க் கடிமனைக்கிழவன்
 கற்குண நிறைந்த கற்புடை மனைவியோ
 டன்பு மருளுந் தாங்கி யின்சொலின்
 வீருந்து புறந்தந் தருந்தவர்ப் பேணி
 ஐவகை வேள்வியு மாற்றி யிவ்வகை
 கல்லற நிரப்பிப் பல்புகழ் நிறீஇப்
 பிறன்மனை நயவா னறன்மனை வாழ்க்கைக்கு
 வரையா நாளின் மகப்பேறு குறித்துப்
 பெருநலந் துய்க்கும் பெற்றித் தன்றே
 மந்தறையது கிளப்பின் மனையற நிரப்பி
 முற்றுணர் கேள்வியின் முதுக்குறை வெய்திப்
 பொருளு மின்பமு மொரீஇ யருளொடு
 பொறையு மாற்றலு நிறைபே ரொழுக்கமும்
 வாய்மையுந் தவமுந் தாய்மையுந் தழீஇ
 ஓரறி ஷயிர்க்கு முறுதய ரோம்பிக்
 காலோய் நடைய னுகித் தோலுடுத்
 தென்பெழு மியாக்கையன் றுன்புறத் துளங்காது
 வரையுந் காணு மெய்திச் சருகொடு
 காணீ ரருந்திக் கடும்பனிக் காலத்து
 மாநீ ரமுவுத் தழுங்கி வேனிலின்
 ஐவகை யழலின் மெய்வருந்த வருந்தி

இவ்வகை யொழுகு மியல்பிற் றன்றே (அதனால்)
 இந்நிலை யிரண்டு மெம்மனோர்க் கியலா
 நன்னிலை யாகலி னந்நிலை சிற்றற்
 ஞானு மாற்றலு மின்றி வெருவந்
 தெளிதினிற் றமியனே னரியது பெறுதற்
 குளதோ நெறியொன் றுணர்த்துமி னீரென
 முத்தலந் தலங்களுண் முத்தித் தலமா
 இத்தல முடைத்தென விசைத்தனர் சிலரே
 அறிஞராக் குரைத்த வுறுதிக் கட்டுரை
 உலகியல் வழக்கும் புலனெறி வழக்குமென்
 றிருவகை வழக்கினு நிலபெற்றன்றே (அவற்றுள்)
 ஆயிர்ப் பிறத்த னேர்படி னல்லது
 செயற்கையி னெய்து மியற்கைய தன்றே (அதாஅன்று)
 காசியி னிறத்த னேக்கித் தேசம்விட்
 டறந்தலைத் தந்த வரும்பொரு டாங்கிப்
 பிறன்பொருள் கொள்ளாப் பேரறம் பூண்டு
 சுழிபெருங் கான நீங்கி வழியிடைத்
 தீப்பசிக் கிரங்கி நோய்ப்பனிக் கொதுங்கிப்
 பல்பினிக் குடைந்து செல்லுங் காலத்
 திடைச்சரத் திறவா தின்னுயிர் தாங்கிக்
 கிடைத்தன னாயி னடுத்தநல் லொழுக்கமோ
 டிடல்விடு காறுமத் தடநகர் வைகி
 முடிவது கடைபோக முடிவதோ வரிதே (அதனாற்)
 சிற்றுயிர்க் கிரங்கும் பெரும்பற்றப் புலியூர்
 உற்றரின் றிருக்கூத் தொருகா னேக்கிப்
 பரகதி பெறுவான் றிருமுன் பெய்தப்
 பெற்றன னளியனென் பற்றில னாயினும்
 அன்பிலை கொடியையென் றருளா யல்லை
 சின்பதம் வழங்குதி நிமலவென் றனக்கே

மருந்துண் வேட்கையன் மனமகிழ்ந் துண்ணினும்
ஆருந்துழி யொருவ நைவருப் புறீஇத்
தன்முசுஞ் சுழித்துத் தலைநடுக் குற்றுக்
கண்ணீர் வீழ்த்துக் கலுழ்ந்தனன் மாந்தினும்
வாய்ப்புகு மாயினம் மருந்திரு வருக்குந்
தீப்பிணி மாற்றுத நிண்ணமே யன்றி
நொதுமலும் பகையும் போக்கி யொருபொருள்
வீழுத்தகு கேண்மை யோர்க் குதவல்
வழக்குமன் றைய மன்றுடை யோர்க்கே.

(1)

நேரிசைவெண்பா.

மன்றம் பொருட்டா மதிலிதழா மாடங்கள்
துன்றும் புயல்கள் சுரும்பராப்—பொன்றங்கு
கற்புண்ட ரீகமே யொக்கு நடராசன்
பொற்புண்ட ரீக புரம்.

(2)

கட்டளைக்கவித்துறை.

புரமொன் நிரண்டும் புகையழ லுண்ணப் புவனமுண்ணுஞ்
சுரமொன் நகிலஞ் சலிக்கவெய் தோய்சலி யாநடஞ்செய்
வரமொன் நிரண்டு மலர்த்தாளு மூன்றிற்றன் மாமருடம்
பரமொன்று மென்றுகொல் லோகொண்ட வாவப் பதஞ்சலியே.

நேரிசையாசிரியப்பா.

சலியாது முயன்ற தவப்பெருந் தொண்டர்
பலநா னோதிக் கலைமுற்று நிரம்பி
ஆனவையி னளந்துகொண் டத்தியிற் றெளித்த
செம்பொரு ளிதுவெனத் தேறி யம்பலத்
தாரா வன்பினே டகனமர்ந் திறைஞ்சிப்
பேரா லியற்கை பெற்றனர் யானே
சரியையிற் சரியாது கிரியையிற் றளரா
இயோகத் துணங்கா தொன்பொரு தேக்காது

வறிதே நின்றிரு மன்ற நோக்கிப்
பிறவா நன்னெறி பெற்றன னன்றே
முட்புறம் பொதிந்த டெட்டிலைக் கைதை
சரிமுகப் பணிலமொடு குலுளைந் துமிழ்ந்த
தாளமும் வெண்மடற் றுங்குவ தம்ம
கருங்கழிக் கரையில் வெண்பொடி பூசி
இருந்தவ முஞ்றியு மியாம்பெற்ற கரிய
செஞ்சடைக் கிடந்த வெண்மதிக் கடவுள்
வருகவென் றழைத்துப் பெருநயப் பெய்திக்
கண்ணீர் வாரக் கலந்துடன் றழீஇ
உண்ணென வெண்சோ நேந்தித் தண்ணென்
உடுக்கணத் தொடுமவ் ஷுபெதிக் கடவுளை
மடற்றலைத் தாங்கி வைகுவது கடுக்கு
நெய்தலொடு தழீஇய மருத வேலித்
தெய்வப் புலியூர் வைதிகக் கூத்த
பொன்னிறப் புறவுங் கருநிறக் காக்கையு
மன்னுமா லிமைய வரைப்புறஞ் சேர்ந்துழி
இருதிறப் பறவைக்கு மொருநிற னல்லதை
நிறம்வேறு தெரிப்ப துண்டோ விறைவநின்
இன்னருள் பழுத்த சந்நிதிச் சேர்ந்துழி
இருவேம் பெற்றது மொருபே ருகலின்
வேற்றுமை யுளதேர வில்லை
ஆற்றல்சால் சிறப்பி னனையரோ டெனக்கே.

(4)

நேரிசைவெண்பா.

ஓட்டுவிக்கக் கூட்டினைவிட்டோடும் பொறியரவைந்
தாட்டுவிக்குஞ் சித்தர்நீ ரானக்காற்—கூட்டமிட்டு
மன்றாடு மும்மையொரு மாசணநின் றூட்டுவிக்க
கின்றாடு கின்றதென்கொ னீர்.

(5)

கட்டளைக்கவித்துறை.

நீருண்ட புண்டரி கத்துணைத் தாணிமுற் கீழ்ப்பொலியுஞ்
சீருண் டடித்தொண்டு செய்யா வெனக்குஞ் சிற்றம்பலத்தெய்
காருண்ட கண்டனைக் கண்டன னாலக் கடலமுதம்
ஆருண் டனர்மற் றவரெவ ரேனு மமரர்களே.

(6)

நேரிசையாகிரியப்பா.

அமரர் கோமக னரும்பெறல் வாழ்க்கையும்
இருநிதிக் கிழவ னெருபெரு வெறுக்கையும்
ஐங்கணைக் கிழவன் றுஞ்சா நலனும்
ஒருவழிக் கிடைப்பினும் வெருவந்து கலக்கிக்
கைத்துண் வாழ்க்கை யுத்தம யோகிகட்
கெத்திறம் வைகினு யிடையூ நின்றே (யானே)
வளியுண் புளிப்பும் பித்துண் கைப்பும்
ஐயுண் மதூரமு மல்லன பிறவு
நாச்சுவை யறிய நல்கின மேற்சென்
றதுவது வாக வழந்திப் புதிதுண்டு
கழிபெருங் காம மூழ்கி முழுவதும்
பாவமும் பழியு மேவுவ தல்லது
செம்பொரு டெரிந்து சிற்றறி வொர்இ
ஐம்புல னடக்கி யறந்தலை நின்ற
திருநி விலக்கி நன்னெறிப் படர்தற்
குரனில் காட்சி யிழுதைய னுதலிற்
பூவாது பழுக்குஞ் சூலடிப் பணசம்
பார்கிழித் தோடிப் பணியுல களந்த
வேர்தொறும் வேர்தொறும் வேவ்வேறு பழுத்து
முட்புறக் கனிக கேக்குவ தொட்பொடு
பதஞ்சலி முனிவனைப் பார்தொளத் தந்த
பிலங்கொளக் கொடுக்கும் பலங்கள் பல நிகர்க்கு

மல்லலம் பொழில்சூழ் தில்லை வாண
வரமொன் றிற்கெனக் கருளல் வேண்டும் (அதுவே)
பெருங்குளிர்க் குடைந்த காலக் கருந்துணி
பலதொடித் திசைத்த வொருதுணி யல்லது
பிறிதொன்று கிடையா தாக வறுமனைக்
கடைப்புறத் திண்ணை யல்லது கிடக்கைக்
கிடம்பிறி தில்லை யாகக் கடும்பசிக்
குப்பின் றட்ட புற்கையூ ணல்லது
மற்றே ருண்டி வாய்விட் டரற்றினும்
ஈகுக ரில்லை யாகநா னனும்
ஒழுக்க நிறைந்த விழுப்பெருங் கேள்வி
மெய்த்தவர் குழாத்தொடும் வைக வித்திறம்
உடனீங் களவு முதலிக் கடவுணின்
பெரும்பத மன்றியான் பிறிதொன்
றிரந்தனன் வேண்டினு மீந்திடா ததுவே.

(7)

நேரிசைவெண்பா.

வேதண்ட மேபுயங்கள் விண்ணே திருமேனி
மூதண்ட கூடமே மோலியாங்—கோதண்டம்
ஒற்றைமா மேரு வுமாபதியார் நின்றாடப்
பற்றுமோ சிற்றம் பலம்.

(8)

கட்டளைக்கவித்துறை.

பற்றம் பலமிதித் துத்துதித் தேசெவ்வி பார்த்துப் புல்லர்
வெற்றம் பலந்தொறு மெய்யினைத் தேறுவர் வீணர்கெட்டேன்
குற்றம் பலபொறுத் தென்னையு மாண்டுகொண் டோன்புலியூர்ச்
சிற்றம் பலங்கண்டு பேரம் பலத்தைச்செய் யாதவரே.

(9)

நேரிசையாகிரியப்பா.

செய்தவ வேட மெய்யிற் ருங்கிக்
கைதவ வொழுக்க முள்வைத்துப் பொதிந்தும்

வடதிசைக் குன்றம் வாய்பிளந் தன்ன
கடவுண் மன்றிற் நிருநடங் கும்பிட்
மிய்வது கிடைத்தனன் யானே யுய்தற்
கொருபெருந் தவமு முஞ்நிலி னுஞ்நற்
தெளிதினிற் பெற்ற தென்னெனக் கிளப்பிற்
கூடா வொழுக்கம் பூண்டும் வேடங்
கொண்டதற் கேற்பின் ரெண்டொரு பிறவிற்
பூண்டவவ் வேடங் காண்டொறுங் காண்டொறு
நின்னிலை யென்னிடத் துன்னி யுன்னிப்
பன்னா னோக்கின ராகலி னன்னவர்
பாவனை முற்றியப் பாவகப் பயனின்யான்
மேவரப் பெற்றனன் போலு மாகலின்
எவ்விடத் தவருனை யெண்ணினர் னீயுமற்
றவ்விடத் துனையெனற் கையமவே நின்றே (அதனால்)
இருபெருஞ் சுடரு மொருபெரும் புருடனும்
ஐவகைப் பூதமோ டெண்வகை யுறுப்பின்
மாமெருங் காயந் தாங்கி யோய்வின்
தருண்முந் துறுத்த வைந்தொழி னடிக்கும்
பரமா னந்தக் கூத்த கருணையொடு
நிலையில் பொருளு நிலையிற் பொருளும்
உலையா மரபி னுளங்கொளப் படுத்திப்
புல்லறி வகற்றி நல்லறிவு கொளீஇ
எம்ம னோரையு மிடித்துவரை நிறுத்திச்
செம்மைசெய் தருளத் திருவருக் கொண்ட
நற்றவத் தொண்டர் கூட்டம்
பெற்றவர்க் குண்டோ பெறத்தகா தனவே.

நேரிசைவெண்பா.

தக்கனூர் வேள்வி தகர்த்துச் சமர்முடித்த
கக்கனூர் தில்லை நடராசர்—ஒக்கந்

(11)

படப்பாய லாண்காணப் பைந்தொடிதா னென்றே
இடப்பாதந் தூக்கியவா வின்று.

(11)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இனமொக்குந் தொண்டரொ டென்னையு மாட்கொண்ட
வீசர்தில்லைக், கனமொக்குங் கண்டத்தெங் கண்ணுத லார்
சடைக் காடுகஞ்சு, வனமொக்கு மற்றவ் வனத்தே குடிகொண்டு
வாமும்வெள்ளை, யனமொக்குங் கங்கை யருகேவெண் சங்
கொக்குமம்புலியே.

(12)

நேரிசையாசிரியப்பா.

புலிக்கான் முனிவற்குப் பொற்கழல் காட்டிக்
கலிக்கா னிவந்த கட்டில் வாங்கி
மாயோன் மணிப்பட்டப் பாயலு மெடுத்து
வறும்பாழ வீட்டில் வைத்துக் கொண்டிருந்
துறங்காது விழித்த வெருதனிக் கள்வ
காற்றேர்க் குடம்பைக் காமப்புட் படுக்கத்
திப்பொறி வைத்த திருதுதற் கண்ண
ஆதி நான்மறை வேதியற் பயந்த
தாதை யாகிய மாதவ ரொருவரும்
இருங்கா ளத்தி யிறைவர்முன் னுண்ண
அருஞ்சா பத்தா லமுதழு னாக்கு
நற்றவ வேடக் கொற்றவ ரொருவரும்
ஒருபிழை செய்யா தருள்வழி நிற்பவவ்
வீருவர்கண் பறித்த தரும மூர்த்தி
முட்டையிற் கருவில் வித்தினில் வெயர்ப்பில்
நிற்பன நெளிவ தத்துவ தவழ்வ
நடப்பன கிடப்பன பறப்பன வாகக்
கண்ணகன் ஞாலத் தெண்ணில்பல் கோடி
பிள்ளைகள் பெற்ற பெருமனைக் கிழத்திக்கு
நெல்லிரு நாழி நிறையக் கொடுத்தால்

கெண்ணை கறமு மியற்றுதி நீயென
வள்ளன்மை செலுத்து மொண்ணிதிச் செல்வ
அளியன் மாற்றமொன் நிகழாது கேண்மதி
எழுவகைச் சனைத் தெம்மனோரும்
உழிதரு பிறப்பிற் குட்குவந் தம்ம
முழுவது மொரீஇ முத்திபெற் றய்வான்
நின்னடிக்க மலம் பேற்றுப வந்நிலத்
தொருபது வகைத்தாம் யோனிதோ றுழன் றும்
வெருவரும் பிறப்பின் வேட்கைய னாகின்
சன்னிதிப் புக்குமத் தாமரைக் கண்ணுன்
துஞ்சினன் றயிலொரீஇ யெழாஅன்
அஞ்சினன் போலுநின் றுடல்காண் பதற்கே.

(13)

நேரிசைவெண்பா.

ஆட்டுகின்றோ ரின் நிமன்று ளாமொ னந்தத்தேன்
காட்டுகின்ற முக்கட் கரும்பொன்று—வேட்டை
உற்றுநெடு நாளாக வுண்ணுமோர் மால்யானை
பெற்றதொரு கூந்தற் பிடி.

(14)

கட்டளைக்களித்துறை.

பிடிப்பது மக்களை வேண்டில்வெங் கூற்றெனும் பேர்முடிய
முடிப்பது மத்த முடியார்க்கு வேண்டுமுக் கட்டபரனார்
அடிப்பது மத்தொன் நெடுத்துத்தென் பான்முக மாககின்ற
கடிப்பது மத்தன்மை யாநம னாகிது நாகுமியே.

(15)

நேரிசையாகிரியப்பா.

மின்வீழ்ந் தன்ன விரிசடைக் காட்டிற்
பன்மாண் டத்திப் பஃறலைப் பாந்தட்
சிறுமூச்சிற் பிறந்த பெருங்காற் றடிப்ப
வீரிதிரை சுருட்டிம் பொருபுநற் கங்கை
படம்விரித் தாமெச் சடிக்கைவா ளரவின்

அழற்கண் கான்றவவ் வாரழல் கொளுந்தச்
சுழித்துள் வாங்கிச் சுருங்கச் சுருங்காது
திருதுதற் கண்ணிற் நீக்கொழுந் தோட
உருகுமின் னமுத முவட்டெழுந் தோடியக்
கங்கை யாற்றின் கடுகிரப் பொழிக்குந்
திங்களக் கண்ணித் தில்லை வான
அன்பருக் கெளியை யாகவி னைய
கின்பெருந் தன்மை நீயே யிரங்கி
உண்ணின் றுணர்த்தி னுணரி னல்லதை
துண்ணு லெண்ணி துணங்க நாடிப்
பழுதின் நெண்ணிப் பகர்து மியாமெனின்
முழுது மியாரே முதுக்குறைந் தோரே
நால்வகைப் பொருளு நவையறக் கிளந்த
வேத புருடனு மியாதுகின் னிலையெனத்
தேறலன் பலவாக் கூறின னென்ப (அதாஅன்று)
முன்னநான் மறையு முறைப்பட நிதீஇ
மன்னிருஞ் சிறப்பின் வாதரா யணனுக்
கையிழந் தன்னது பொய்மொழிந் தன்றோ (அதனால்)
தெளிவில் கேள்வியிற் சின்னூ லோதி
அளவா நின்னில யளத்தும் போலும்
அறிவு மாயுளுக் குறையக் குறையாத
பையுனோ யெண்ணில படைத்துப்
பொய்யுடல் சுமக்கும் புன்மையோமே.

(16)

நேரிசைவெண்பா.

புனையேந் தருவுதவு பொன்னரிய மாலை
வனையேம் பசந்துழாய் மாலை—பனிதோய்
முடிக்கமலஞ் சூடினோன் மொய்குழலோ டாரும்
அடிக்கமலஞ் சூடினோ மால்.

(16)

கட்டளைக்கவித்துறை.

குடுங் கலைமதியைத்தொட ராதுபைந் தோகைக்கஞ்சர்
தோடும் பொறியர வொன்றுகெட் டேன்மறை யோலமிட்டுத்
தேடும் பிரான்றிருக் கூத்தினுக் கேமையல் செய்யுமென்றும்
ஆடுந் தொழில்வல்ல தாகையி னூலவ் வருமைகண்டே. (18)

நேரிசையாசிரியப்பா.

கட்புலங் கதுவாக் கதிர்மணி குயிற்றி
விட்புலஞ் சென்ற மேனிலை மாடத்து
வல்லியி னுடங்கு மயிலிளஞ் சாயந்
சில்லரித் தடங்கட் டிருந்திழை மகளிர்
ஆளவில் பேரமு காற்றியும் வாளா
இளமுலைத் தொய்யி லெழுதியு தேற்றந்
தருநிழற் செய்த வரமிய முற்றத்
தமரர் மாதரோ டம்மனை யாடுழி
இவையா நாட்ட மிருவர்க்கு மொத்தலின்
நற்குறி தெரிதற்கு நாகிளங் குமரர்
விற்குறி யெழுதி விடுத்தது கடுக்கும்
வலனுயர் சிறப்பிற் புலியூர்க் கிழவரின்
பொன்னடிக் கொன்றி து பன்னுவன் கேண்மதி
என்றுநீ யுளைமற் றன்றே யானுளன்
ஆன்றுதொட் டின்றுகா நலமரு பிறப்பிற்கு
வெருவர லுற்றில னன்றே யொருதுயர்
உற்றுழி யுற்றுழி யுணர்வதை யல்லதை
முற்று நோக்க முதுக்குறை வின்மையின்
முந்நீர் நீந்திப் பொந்தவன் பின்னர்ச்
சின்னீர்க் கழிநீத் தஞ்சா னின்னும்
எத்துணைச் சனை மெய்தினு மெய்துக
அத்தமற் றதனுக் கஞ்சல னியானே

இமையாது விழித்த வமரரிற் சிலரென்
பரிபாக மின்மை நோக்கா ரியார்கொல்
திருநடங் கும்பிட் டொருவனுய்ந் திலனாந்
சுருதியு முண்மை சொல்லா கொல்வென
வறிதே யஞ்சவ ரஞ்சாது
சிறியேற் கருளுதி செல்கதிச் செலவே. (19)

நேரிசைவெண்பா.

சென்றவரைத் தாமாக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலத்து
மன்றவரைத் தாவாக்க வல்லவார்யார்—என்றுமியர்
ஆடப் பதஞ்சலியா ராக்கினு ரென்பிறவி
சாடப் பதஞ்சலியார் தாம். (20)

கட்டளைக்கவித்துறை.

தாமக் குழலினல் லார்விழி மீன்பொரச் சற்றுமினிக்
காமக் கருங்குழி யிற்சமு வேங்கலந் தாடப்பெற்றேம்
நாமப் புணற்கங்கைப் பேராறு பாயநஞ் சங்கனத்தும்
வாமத் தமுதமும் வைத்தாடு மாணந்த மாக்கடவே. (21)

நேரிசையாசிரியப்பா.

கடங்கலுழ் கலுழிக் களிநல் யானை
மடங்கலந் துப்பின் மானவேல் வருகிங்
கிருநில மகழ்ந்து மெண்ணில்பல் காலம்
ஒருவன் காணு தொளித்திருந் தோயை
வனசப் புத்தேண் மணிராப் பந்திக்
கவன்வாம் புரவியிற் காதடிக் கொடுத்துப்
பைந்தமிழ் நவின்ற செந்நாப் புலவன்
ஐந்திணை யுறுப்பி னாற்பொருள் பயக்குங்
காமஞ் சான்ற ஞானப் பனுவற்குப்
பொருளெனச் சுட்டிய வொருபெருஞ் செல்வ
திருத்தொண்டத் தொகைக்கு முதற்பொரு ளாகி
அருமறை கிளந்தரின் றிருவாக்கிற் பிறந்த

அதுபதிற் றுக்கிய வைம்பதிற்று முனிவருள்
 ஒருவனென் றிசைத்த விருபிறப் பாள
 வரைசெய் தன்ன புரசை மால்களிற்
 றரசினவ் குமரர் திருவுலாப் போதத்
 தவளமா டங்க ளிளநிலாப் பரப்பிச்
 செங்கண் யானைக்கு வெண்சதை தீற்ற
 முதிரா விளமுலை முற்றிழை மடந்தையர்
 கதிர்செய் மேணிக்குக் கண்மலர் சாத்தக்
 கடவுட் களிற்றிற் கவின்கொளப் பொலிந்த
 உடலக் கண்ண ரொருவ ரல்லர்
 இருநிலத் தநேகரென் றெடுத்துக் காட்டுந்
 திருவநீண் மறுகிற் றில்லை வாண
 வேய்ச்சொற் றெருக்க வாய்ச்சொற் போல
 விரிச்செயிற் கொண்ட வுரைத்திற நோக்கி
 வினைமேற் செல்லுநர் பலரே யனையர்க்
 கல்வினை முடிவதுஉங் காண்டு மதாஅன்று
 பல்லியும் பிறவும் பயன்றுக் காது
 சொல்லிய பொருளுந் துணிபொரு ளுடைத்தெனக்
 கொண்டோர் கொளினுங் குறைபா டின்றே (அதனாள்)
 யாவர் கூற்றுநின் னேவலி னல்லதை
 சிகழா சிகழ்ச்சி யுணராது போலுங்
 குழந்தை யன்பிற் பெரும்புகழ் நலிற்றிநின்
 ஆணையி னின்ற வென்னை
 காணிலை கொல்லென நகுவதென் மனனே.

(22)

நேரிசைவெண்பா.

மன்றுடையான் செஞ்சடைமேல் வாளரவுக் குள்ளஞ்சி
 என்றுமதி தேய்ந்தே யிருக்குமால்—நின்றுதவஞ்
 செய்புமுனி வோர்காமத் தீப்பிணிக்கஞ் சித்தமது
 பொய்யுடலை வாட்டுமா போல்.

(23)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாடிய நுண்ணிடை வஞ்சியன் னீர்தில்லை மன்றினுனின்
 ரூடிய கூத்த னலர்விழி மூன்றி னரும்பகலு
 ிடிய கங்குலுங் கண்ணிசண் டாலுற நெற்றிக்கண்ணாற்
 கூடிய தீப்பொழு தாகுங்கொன் மலைக் கொடும்பொழுதே. ()

நேரிசையாசிரியப்பா.

கொடிய முரசுங் கொற்றவெண் குடையும்
 பிறர்கொளப் பொருஅன் றானே கொண்டு
 பொதுகீங்கு திகிரி திசைதிசை போக்கிச்
 செவியிற் கண்டு கண்ணிற் கூறி
 இருநிலம் புரக்கு மொருபெரு வேந்தன்
 மிக்கோ ளொருவன் வெறுக்கை நோக்குழித்
 தொக்கதன் வெறுக்கை சுருங்கித் தோன்ற
 விழுப்புறு விழும மெய்தி யழுக்கறுத்து
 மற்றது பெறுதற் குற்றன தெரீஇ
 அயிற் சுவைபெருஅன் றுயிற்சுவை யுருஅன்
 மாணிழை மகளிர் தோணலங் கொளான்
 சிறுகாற்று வழங்காப் பெருமூச் செறிந்து
 கவலைபுற் றழிவதுஉங் காண்டு மதாஅன்று
 விறகெடுத்த தூர்தொறுஞ் சமந்து விற்றுக் (கூலிகொண்டு)
 புற்கையு மடகு மாந்தி மங்கொடு
 மனையும் பிரவு நோக்கி யயன்மனை
 முயற்சியின் மகளை யிழித்தென னெள்ளி
 எனக்கிணை யிலையென வினையன் மற்றொருவன்
 மனக்களிப் புறீஇ மகிழ்வதுஉங் காண்டும் (அதனாள்)
 செல்வ மென்பது சிந்தையி னிறைவே
 அல்கா நல்குர வவாவெனப் படுமே
 ஐயுணர் வடக்கிய மெய்யுணர் வல்லதை

உவாக்கடல் சிறுக வுலகெலாம் விழுங்கும்
 ஆவாக்கடல் கடத்தற் கரும்புணை யின்றே (ஆதனல்)
 இருபிறப் பமைந்த வொருபிறப் பெய்து
 கான்மறை முனிவர் மூவா யிரவரும்
 ஆகுதி வழங்கும் யாக சாலயிற்
 றூஉ நறும்புகை வானுற வெழுவ
 தெழுநாப் படைத்த முத்தீக் கடவுள்
 கடலமிழ் துமிழ்தாங் கவியமிழ் துண்ண
 வரும்பெருந் தேவரை வானவர் கோடுனெடும்
 விருந்தெதிர் கொள்கென விடுத்தது கடுக்கும்
 வலனுயர் சிறப்பிற் புலியூர்க் கிழவரின்
 அருள்பெற் றுய்தற் குரிய னியானெனிற்
 பல்லுயிர்த் தொகுதியும் பவக்கட லமுந்த
 அல்லல் செய்யு மவாவெனப் படுமல்
 வறுமையி னின்றும் வாங்கி
 அறிவின் செல்வ மளித்தரு ளெனக்கே.

(25)

நேரிசைவெண்பா.

என்செய்தீர் தில்லைவனத் தீசரே புன்முறுவன்
 முன்செய் தெயிலை முடியாமற்—கொன்செய்த
 பொற்புயங்க நாணேற்றிப் பொன்மலையைத் தேவரீர்
 மற்புயங்க ளைவ வளைத்து.

(26)

கட்டளைக்களித்துறை.

வள்ளக் கலச முலையெம் பிராட்டி வரிநயனக்
 கள்ளச் சுரும்பர் களிக்கினற வாசடைக் காட்டிற்கங்கை
 வெள்ளத்தை மேலிட்டி வெண்டா தணிந்து விராட்புருடன்
 உள்ளக் கமலத்தி னூறுபைந் தேறலை யுண்டுகொண்டே.

(27)

நேரிசையாசிரியப்பா.

கொண்டல்கண் படுக்கிற் தண்டலை வளைஇத்
 கடம்பிணை யுடுத்த மருத வைப்பின்

இடம்புரி சுரிமுக வலம்புரி யீன்ற
 தெண்ணீர் கித்திலம் வெண்ணில வெறிப்ப
 னாற்றெழு தீம்புனல் பாற்கட வாக
 விரிதிரைச் சுருட்டே யாவணை யாகப்
 பாசடைந் குழாங்கன் பசங்கநீர் விரிக்குந்
 தேசுகொண் மேனித் திருகிற ளாகப்
 பொற்றாது பொதிந்த சேயிதழ்க் கமல
 மலர்விழி முதல பலவுறுப் பாக
 அங்கேனார் வனசத் தரசலீற் றிருக்குஞ்
 செங்கா லன்னக் திருமக ளாகப்
 பைந்துழாய் முருந்தன் பள்ளி கொண்டன்
 அந்தண் பூத்தட மளப்பில சூழ்ந்து
 பல்வளம் பயின்ற தில்லையம் பதியிற்
 பொன்னின் மன்றிற் பூங்கழன் யிழற்ற
 ண்ணடம் புரியு ளானக் கூத்த
 ஒருபெரும் புவவளே டேரீர்ப்பப்
 பரவை யாய்தவிற் பாயிரு ணடுகள்
 எதமென் றுன்னு திருகா லொருகாற்
 றாதிற் சென்றநின் றுணையடிக் கமலத்
 தீதொன் றியம்புவல் கேண்மதி பெரும
 அலையா மரபி னுணைவக் கொடியெனும்
 பலர்புகழ் சேரிப் பரததையொடு தழீஇ
 எகலன் றணந்தாங் கென்னையு முணராது
 மோகமொ டமுத்தி முயங்குறு மமையத்
 தங்கவட் குரிய தங்கைய ரிருவருட்
 குடிலை யென்னு மடவர லொருத்தி
 எய்தரும் புதல்விய ரைவரைப் பெற்றணன்
 மோகினி யென்பவண் மூவரைப் பயந்தணன்
 ஆடிய புதல்விய ரங்கவர் மூவருட்

கலையெனப் பெயரிய சுணிகைமற் றெருத்தி
 தானு மூவரைத் தந்தன னவருண்
 மானெனப் பட்ட மடவர லொருத்தி
 எண்முன்று திறத்தரை யின்றன ளித்திற
 நன்னிய மடந்தைய ரையெழு வரையுங்
 கிளப்பருங் காமக் கிழத்திய ராக
 அளப்பில் கால மணைந்தனன் முயங்குழி
 முறைபிறழ்ந் திவரொடு முயங்குத லொழிகென
 அறிஞராக குணர்த்த வஞ்சின னொரீஇ
 நின்னிடைப் புகுந்தனன் மன்றோ வென்னிடை
 ஞான வல்லியை நன்மணம் புணர்த்தி
 ஆனானேயத் தரும்பொருள் வழங்கி
 இறவா வீட்டினி லிருத்திக்
 குறையாச் செவ்வொடு கூட்டுதி மகிழ்ந்தே.

(28)

நேரிசைவெண்பா.

கடங்கு கதியொருகாற் கும்பிட்டாற் போதுமென
 நாடு மபிரயத்தை நண்ணிற்றால்—ஒடியகட்
 காதனார் காணவொரு கால்காட்டிக் கையமைத்து
 நாதனார் செய்யு நடம்.

(29)

கட்டளைக்கவித்துறை.

நடிக்கச் சிவந்தது மன்றெம் பிராட்டி நறுந்தளிர்க்கை
 பிடிக்கச் சிவந்தது மன்றுகொ லாமெம் பிரானென்றும்பர்
 முடிக்கச் சிவந்தன போலுங்கெட்டேன்புர மூன்றுமன்று
 பொடிக்கச் சிவந்த நகைத்திலை யான்மலர்ப் பூங்கழலே.

(30)

சிதம்பரமும்மணிக்கோவை முற்றிற்று.

http://www.thamizham.net